“O gelovigen! Vasten is u voorgeschreven zoals het was voorgeschreven aan hen die voor u leefden, opdat u tot godbewustzijn komt.” (Sura Baqara, vers 183). Vasten reinigt van zonden... en weerhoudt ons van lage lichamelijke lusten. Deuren die tot op dat moment gesloten waren gaan wijd open... De armenbelasting of zakât leert de mens te delen. Hoe meer we geven hoe meer we ontvangen. Geven doet vermeerderen. Door afgunst en vijandschap te verlaten krijgen we ruimte voor geduld en dankbaarheid. Zakât betekent armoede en behoeftigheid te verwijderen en iedereen in maatschappelijke harmonie te laten delen. Armenbelasting of zakât verheft de mens... Door het geven van zakât wordt in de behoefte van de behoeftigen voorzien... de somberheid en zorgen van de wezen, de gestrande vluchtelingen en asielzoekers wordt met de zakât verlicht. Met de bedevaart geeft de mens zich over aan Allah... eenieder loopt tegen de tijd in om het centrale heiligdom, de Ka’ba heen... de bedevaart is een reis naar het verleden... om ons voor te bereiden op onze reis naar de toekomst. Het geeft vleugels aan ons geduld. Het nodigt uit tot onderlinge liefde en respect, de bedevaart... opofferingsgezindheid tegenover broeders en zusters en opent de schoot van vrijgevigheid en gastvrijheid. Zonder te oordelen de ander aanvaarden zoals hij of zij is. Een voorbode van de Dag der Opstanding is de bedevaart..

“En roep de mensen op tot de bedevaart. Zij zullen te voet en op magere kamelen van heinde en verre tot u komen.” (Sura al-Hadj, vers 27). Tijdens de bedevaart worden duistere harten getroost**...** Met de bedevaart komt nieuwe hoop tot leven... De bedevaart betekent branden in het vuur van de liefde. De hele aarde is een mooie plaats van aanbidding. In de moskeeën verzamelen zich de mensen. Het is een plek waar mensen elkaar ontmoeten. Het is een plek waar verdriet wordt verspreid en vreugde wordt gedeeld, de moskee... Het is de plek vanwaar de hemelreis wordt vericht. De plek waar eenieder zich in de ander herkent en waar eenieder de ander omhelst, dat zijn de moskeeën. Moskeeën openen de deuren naar ons eigen innerlijk. Waar wij ons bewust van worden dat die deuren eigenlijk nooit gesloten zijn. Waar wij onze vrienden ontmoeten waarvan wij met moeite afscheid nemen en naar wie wij voortdurend terug verlangen, die plek is de moskee. Imam is degene die voorgaat en die een voorbeeldfunctie heeft. Hij is degene die weet wat er in ons leeft. Hij helpt ons bij het verbeteren van wat wij fout doen en helpt ons onszelf op het juiste en het goede te richten. Wij vinden het een eer om achter hem te staan en zo in Allahstegenwoordigheid te treden.

Hij is het die ons uitlegt wat in de Islam is toegestaan en verboden is en een bemiddelaar tussen mensen die zich onrechtvaardig behandeld voelen. Hij sluit vrede en verzoent de mensen met elkaar. Hij is degene die ons herinnert aan wat wij vergeten. Hij draagt de verantwoordelijkheid voor de achter hem staande mensen en deelt in de zorgen van zijn gemeenschap. De imam staat in de gebedsnis en gaat voor in het gebed. Tijdens het vrijdagsgebed en de speciale gebeden op de twee feestdagen, staat hij op de mimbar en spreekt tot de harten van de mensen, geeft hen adviezen en spirituele raad, en legt de geboden en verboden in de Koran aan hen uit. De KURSİ is de ‘zetel’ waarvanaf uitleg wordt gegeven en beschouwelijk wordt gesproken over de tekst van de Koran. Vanaf deze plek wordt kennis overgedragen, de aandacht van de mensen op bepaalde onderwerpen gevestigd en tot een bepaalde levenshouding opgeroepen. De MUAZZİN roept de gelovigen op tot het gebed en schrijft met die oproep de naam van Allah in de harten van de mensen. Hij bevindt zich op de MAHFEL, een verhoging achterin de gebedsruimte van de moskee waar hij de onderdelen van de dienst begeleidt. De koepel op de moskee geeft ook binnenin de moskee een ruimtelijk effect en een speciale atmosfeer in de gebedsruimte en weerspiegelt de verhevenheid van het universum. De maansikkel op de koepels of minaretten van de moskeeën zijn een algemen bekend symbool van de Islam geworden. Mijn gebed en mijn offer, mijn leven en mijn dood, zijn toegewijd aan Allah, de Heer der werelden.

ISLAMITISCHE STICHTING NEDERLAND

Javastraat 2, 2585 AM, DEN HAAG
Telefoonnr.: 070-362 44 81
Faxnr.: 070-364 45 65

info@diyanet.nl
www.diyanet.nl

ISLAM EN MOSKEE

Video:

ISN Islam En Moskee-YouTube

ISLAM EN MOSKEE

Geloven doen we in Hem die ons heeft geschapen, in Hem die ons goed en kwaad heeft leren onderscheiden, geloven we... en we voelen ons verbonden aan het woord dat wij vanaf het eerste moment van ons bestaan aan Hem hebben gegeven... Tevens een belofte aan hen die zich laten misleiden en verzet tegen hen die zich vergissen... We stellen ons vertrouwen uitsluitend in de Schepper en zijn tevreden met alles wat Hij ons schenkt... Geloven daarom in Degene die ons leven heeft geschonken, in Degene die de deuren der eeuwigheid voor ons opent en in alles waarin alle profeten hebben geloofd... geloven betekent niet alleen zijn... je houvast ontlenen aan de Schepper en de liefde en het medeleven van degenen die jouw tot voorbeeld en inspiratie zijn, niet verliezen. Geloven in de God Die het universum voor de mens schiep en vanuit dat geloof dankbaarheid te voelen omdat we de meest waardevolle scheppingsvorm zijn. Tot hen die moeite hebben om tot overgave in evenwicht kunnen brengen, heeft Allah Zijn boodschappers gestuurd. De eerste levensgids is Adam. De eerste profeet... De eerste die het over het bestaan van een Schepper had..

"Hij is het Die alles wat op aarde is voor u schiep, daarna wendde Hij Zich tot de hemel en ordende die tot zeven hemelen. Hij heeft wezenlijke kennis van alle dingen." (Sura Baqara, vers 29). Adam nodigde het beste van de schepping, de mensen, tot het geloof in de Ware en de Ene; Allah... De roep tot het dienen was de oproep van Adam. Dienaar worden betekende tot overgave komen. Dienaar worden betekende het hoofd buigen. Dienaar worden betekende alleen Allah aanbidden en om hulp vragen. Noach, Abraham, Mozes, Jezus en alle andere profeten hebben de mensheid tot het geloof in de ene God uitgenodigd... De profeten waren de levensgidsen... De profeten maakten ons opmerkzaam op onze fouten. En de laatste der profeten Mohammed Mustafa (vrede zij met hem)... Brenger van goede tijdingen, bron van helderheid, zelf een zegen... de hoop van de wanhopigen, de remedie voor hen die door kwalen werden bezocht, genezer der harten; Mohammed Mustafa.. Hij die de profeten die voor hem kwamen bevestigde, de profeet die in blijde voorspellingen van vroegere profeten is aangekondigd...

"En Wij hebben u, o Mohammed, uitsluited als genade voor de werelden gezonden." (Sura al-Anbiyâ, vers 107). Hij die de uitspraak deed: "Alle profeten zijn broeders, de religies zijn één!" de laatste der profeten, de profeet na wie er geen profeet meer komt, meester der meesters...

Hij die op het moment in de wereldgeschiedenis dat de mensheid afstand had genomen van het geloof in de ene God opnieuw uitnodigde tot eenheid, eenheid van God en het dienen van de ene God, Allah. Hij die als mooi mens de schoonheid van God uitstraalde: Mohammed Mustafa. Het perfecte voorbeeld van een goed karakter... Hij die goed deed aan buren en vrienden, die ervoor terugschrok om enige vorm van leven pijn te doen of te kwetsen, die de volwassenen respecteerde en mededogen en liefde toonde voor de kinderen; hij die voor eenieder die erom vroeg een gebed verrichtte, Mohammed Mustafa... Een goede echtgenoot, een voorbeeldige vader, een betrouwbare vriend, een eerlijk leider, een moedig aanvoerder, een rechtvaardig staatshoofd, een goed voorbeeld voor de gehele mensheid, Mohammed Mustafa... Hij die ons ertoe brengt goed te doen, de trots der mensheid, het beste dat ons is overkomen, Mohammed Mustafa...Het grootste wonder van de profeet Mohammed is de edele Koran... het laatste heilige boek dat door Allah deel voor deel is geopenbaard... Waarvan de tekst bladzijde voor bladzijde door de schrijvers van de openbaring zijn opgeschreven en daarna letter voor letter uit het hoofd is geleerd; De edele Koran, die tot de dag van vandaag beschermd en bewaard is gebleven.. Door de gezegende Abu Bakr tot boek samengesteld en door de fijnzinnige Osman is gedupliceerd en naar alle windstreken is verspreid, het boek dat net zo zuiver is gebleven als het is geopenbaard: de edele Koran.

"En indien alle bomen op aarde pennen zouden zijn en alle oceanen en nog zeven oceanen daarbij, inkt zouden zijn, kunnen de woorden van Allah niet worden uitgeput. Allah is zeker Almachtig, Alwijs." (Sura Luqmân, vers 27). De verzen van de Koran nodigen de mens tot innerlijke vrede... Mensen die met het dagelijks gebed in Allah's tegenwoordigheid treden, laten van hun tongen parels rollen: de verzen van de Koran. Mensen overwinnen hun innerlijke benauwdheid door het lezen van de verzen van de Koran... Wanneer mensen het minder krijgen en ze aan hun voorziening gaan twijfelen, wordt die vermeerderd door het lezen van de verzen van de Koran... Zij die nog nooit genade hebben meegemaakt, ervaren vanwege de barmhartigheid in de verzen van de Koran, hun deel van genade en liefde... Die verzen zijn een adem die de zielen raakt...De Koran nodigt de mens, zowel op deze wereld als in de komende wereld, uit tot een diepe innerlijke vrede die geen einde kent. Het spreekt tot de intelligentie en het geweten van de lezer... Naarmate hij wordt gelezen, wordt het verschil tussen goed en kwaad beter begrepen en dat herinnert de vergeetachtigen aan de Dag der Opstanding, het paradijs en de hel...

Hij herinnert de twijfelachtigen eraan dat je alles kunt vergeten behalve de Schepper... De Koran spreekt tot het verstand, het hart en het lichaam, in ieder geval tegen hen die van oprechte goede raad houden... Oproepen tot eenheid, het dienen van de Schepper en vrijheid: dat doet de edele Koran...

"Deze Koran is van Allah en niet door iemand anders verzonnen. Integendeel, hij is geopenbaard als de bevestiging van wat ervoor was en een duidelijke uitleg van het Boek (op de beschermde tafel in de hemel), van de Heer der werelden, geen twijfel mogelijk.' (Sura Yûnus, vers 37). Hij die de dienaar van Allah is, is in feite de koning van de schepping... een mens die geen dienaar van Allah kan zijn is in feite de slaaf van alle schepselen... Met de Islam verheft de mens zich en beschermt zichzelf tegen alle vormen van onrecht en uitbuiting... vanaf het moment dat hij met de Islam in aanraking komt is zijn leven, geloof, verstand, bezit en eer in veiligheid... het is de Islam die hem met de eenheid van God in aanraking brengt... Niet alleen met de Enige God maar ook met de engelen, de heilige boeken, zoals ze oorspronkelijk zijn geopenbaard, met alle profeten van Adam tot en met Mohammed (vrede zij met hen allen) en met de uitnodiging tot een eeuwig leven na de dood. Daartoe nodigt de Islam uit...Tot geloof en aanbidding nodigt de Islam uit... Aanbidding betekent dat we eer betuigen aan Hem die ons vanuit het niets tot bestaan heeft gebracht. Aanbidding geeft je bericht over een wereld waar je van af kan zien en een ziel die tot vrede komt...

Zeg: "Mijn gebed en mijn offer, mijn leven en mijn dood, zijn toegewijd aan Allah, de Heer der werelden." (Sura Al-An'âm, vers 162). Die eenheid leidt ons tijdens het gezamenlijk gebed naar de Ene en dat is Allah... met de stemmen van de oproep tot het gebed raken wij met onze vredesgroet de hemel aan.. het gebed is de plek waar degenen naar toe rennen die luisteren naar die vredesgroet... lichamen die de reiniging van de wassing voor het gebed zoeken, drukken daarmee de vreugde uit dat zij in Allah's tegenwoordigheid worden welkom geheten. Het gebed is de hemelreis van de gelovigen. Het bevrijdt het lichaam van vermoeidheid, en van de valstrikken van het menselijk ego; het gebed is het mooiste moment waarin de geest tot rust komt... Door middel van vasten leert de mens zelfbeheersing... leert ons ook wat het is om niets te hebben... leert ons de waarde van wat wij al hebben, leert ons wat het is om honger en dorst te hebben en leert ons wat empathie voor onze broeders en zusters is. Het doet ons stoppen met anderen overhoop te liggen en leert ons beter samen te leven, en in harmonie rond één tafel te zitten...